

неизглаждано въ паметъ та, и съсъ повтаряніе става обыкновенно.

3. Радѣніе за воля та.

Понеже отъ воля та или отъ щеніе то за-
выси избора' на добры тѣ или на лоши тѣ нѣща,
за туй прѣдъ сичко найнуждно е да са стараемъ
да управямы добрѣ воля та за да може да избира
токо истинно добры-тѣ вещи, и да отбѣгва отъ
истинно злы тѣ.

Но, защото не можемъ лесно да познаваме кое
е добро и кое е зло, принудены сме да намѣримъ
водителъ, който да ни казва, какъ да ги распо-
знаваме.

Пръвъ водителъ за туй е благоразуміе то съсъ
което можемъ да испытваме, да ли е полезно или
вредително избираемо то; а вторъ водителъ е пра-
вда та, съсъ която можемъ да испытваме, дали е
то праведно или неправедно.

Истинж че разума' изслѣдува кое'е полезно и
кое бесполезно, за да стане обаче туй изслѣдува-
ніе добрѣ, прѣди сичко потребно е да имамы со-
вършено познаніе за туй нѣщо, което ще избирамы;
ако ли непознаваме него пѣщо съвършено, трѣба
да пытамы други хора за него, и да са увѣдомимъ
отъ тѣхъ какво е и що е, да научимъ какво мнѣ-
ніе иматъ тие за него, и тѣй като са извѣстимъ
полезно ли е или не, тогазъ да рѣшаваме и ный.

Правда та пакъ испытва праведно то и не-
праведно то. Но за да направимъ и този испытъ
добрѣ, трѣба да узнаваме законы тѣ и обичаитѣ,